

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 1T/28/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4110010181
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Trnková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2012:4110010181.1

Rozhodnutie

Okresný súd Nitra v konaní pred samosudkyňou JUDr. Annou Trnkovou v trestnej veci proti O. E., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 15.3.2012 rozhodol

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

O. E. O. F. Á. S. Č. O. F. Y., narodený XX.X.XXXX v F., trvale bytom A., S. ulica číslo XXX/XXX, okres F., zamestnaný v Ústave na výkon väzby v Nitre ako samostatný strážny,

je vinný, ž e :

dňa X.X.XXXX o XX.XX hodine v obci A., na ceste O.. triedy číslo XXXXX, pred rodinným domom číslo XXX, v smere na obec W., vyšiel z miesta mimo vozovky na osobnom motorovom vozidle zn. C. A., EČ: F. XXX L. a otáčal sa doľava smerom na F., pričom porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c/, § 21 ods. 1 a § 22 ods. 1 zákona číslo 8/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov o cestnej premávke tým, že sa plne nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke a pri vychádzaní z miesta mimo vozovky a otáčaní nedal prednosť v jazde motocyklu zn. Y., L.: F. XXX I., ktorý viedol E. C. rýchlosťou XX až XX km/hodinu, čím prekročil najvyššiu dovolenú rýchlosť v obci, následkom čoho došlo k zrážke týchto vozidiel, pri ktorej utrpel E. C. otras mozgu, pomliaždenie pľúc obojstranne, dislokovanú zlomeniu diafýzy pravej stehennej kosti, pomliaždenie a odierky oboch dolných končatín, pomliaždenie a viacpočetné trhliny na slezine, pomliaždenie a odierky na tvári v čelovej oblasti vpravo a v lícovej oblasti vľavo, tržnú ranu v príočnicovej oblasti vľavo s dobou liečenia od X.X.XXXX do XX.X.XXXX,

t e d a :

inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví,

t ý m s p á c h a l :

prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.),

z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 157 ods. 1 Tr. zák., na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j/, n/ Tr. zák., nezistiac príťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. a § 56 ods. 1, 2, § 57 ods. 1 Tr. zák. peňažný trest vo výmere 800,-(osemsto) eur.

Podľa § 57 ods. 2 Tr. zák. vymožená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu stanovuje náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodeného E. C., narodeného XX.X.XXXX, bytom W. číslo XXX a poškodeného E. C., narodeného XX.X.XXXX, bytom W. číslo XXX, odkazuje s ich nárokom na náhradu škody na konanie vo veciach občianskoprávných.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nitra v trestnej veci obžalovaného O. E. rozhodol rozsudkom 1T/28/2010-179 dňa 11.11.2010. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, na základe ktorého Krajský súd v F. tento rozsudok zrušil, vrátil vec na nové konanie a rozhodnutie súdu I. stupňa. V zrušujúcom uznesení nariadil doplniť dokazovanie opätovným výsluchom poškodeného E. C. a znalcov z odboru dopravy O.. D. R. a z odboru zdravotníctva E.. H. P..

Súd na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodeného E. C., svedkov H. E., O.. E. P., C. A., výsluchom znalca z odboru dopravy O.. D. R., prečítaním znaleckého posudku znalca z zdravotníctva a farmácie, odvetvia traumatológie MUDr. H. P. a prečítaním celého na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu.

Obžalovaný O. E. na hlavnom pojednávaní vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu v obžalobe. K veci uviedol, že dňa X.X.XXXX po XX.XX hodine potreboval ísť do F.. Auto mal zaparkované na krajnici smerom na W.. Nasadol do auta, naštartoval a skontroloval čo ide pred ním a čo ide za ním. Vyhodil smerovku a chcel odbočiť k susedovi na mostík. Za sebou videl dve autá. Jedno bolo vzdialené 240 metrov a druhé bolo vzdialené 150 metrov. Iné vozidlá na ceste neboli. Začal odbočovať vľavo. Jedno auto išlo oproti, tomu dal prednosť a potom odbočil na mostík k susedovi pred bránu. Ako sa dostal na stred cesty, keď mal

vozidlo na prerušovanej čiare, zacítil náraz a otočilo ho o viac ako 90 stupňov. Vystúpil z auta a zistil, že je to motorkár. Najprv videl motorku a potom jeho. Motorka bola za ním a motorkár bol pred ním na úrovni predného kolesa. Videl iba dve vozidlá v ľavom spätnom zrkadle. Keď dával prednosť oproti idúcemu vozidlu, bol už natočený šikmo a vykonával otáčací manéver a tak mu vozidlá mu zmizli z uhla pohľadu spätného zrkadla. Tam už videl iba ploty, svoj a susedov. Už bol čelom vozidla bolo krížom na pravý jazdný pruh. Čakal, že prejde auto oproti a dokončí manéver. Prvýkrát videl v spätnom zrkadle za sebou dve autá, jedno bolo pri rampách a druhé pri prvom dome, ktorý hneď za rampami vpravo. Autá videl zreteľne, pretože je tam zákruta v tvare „S“. Po dopravnej nehode tieto dve autá zostali stáť. Stáli jedno za druhým vo vzdialenosti asi 25 - 30 metrov od miesta nehody. Jeden z vodičov volal mobilným telefónom záchranku a potom poskytli motorkárovi prvú pomoc. Autá zostali stáť za ním. V čase dopravnej nehody bolo sucho, svietilo slnko, ale nesvietilo mu do očí a ani do spätného zrkadla. Dopravná nehoda sa stala o 17.05 až 17.10 hodine. V prípade, že by sa neotáčal pred vlastným domom, tak by musel ísť až dva kilometre do obce W.. Do F. je to obchádzka päť kilometrov. Keď vyšiel z krajnice autá boli za ním 150 metrov a 240 metrov. Presvedčil sa dostatočne, či niekoho neohrozí alebo neobmedzí. Keď vyšiel z krajnice a dočkal kým prejde oproti idúce vozidlo. Keď prešlo, bol natočený v uhle 45 stupňov, už sa nepresvedčil či je voľná vozovka. V čase, keď dával prednosť oproti idúcemu stál na vozovke. Po vrátení veci krajským súdom uviedol, že zotrváva na svojich doterajších výpovediach, nechce ich zmeniť ani doplniť.

Poškodený E. C. na hlavnom pojednávaní uviedol, že išiel smerom z A.Ž. do W. a z vedľajšej cesty mu vošiel do jazdnej dráhy obžalovaný. Išiel primeranou rýchlosťou. Nepamätá si či boli pred ním nejaké autá. Auto obžalovaného vyšlo z boku vozovky alebo z krajnice a reagoval naň tak, že stúpil na brzdy a položil motorku na zem, na ľavú stranu. Auto obžalovaného sa pohybovalo. Nepamätal

si či malo vyhodenu smerovku. Na auto obžalovaného reagoval okamžite. Prvýkrát zaregistroval auto obžalovaného, keď vybehlo na cestu. Nevedel uviesť v akej vzdialenosti ho zbadal. Bolo to tesne pred zrážkou. Jazdil primeranou rýchlosťou. Po prečítaní výpovede z prípravného konania uviedol, že všetko je uvedené v správe o nehode a iné k tomu nechce uviesť. Ďalej uviedol, že od momentu ako padol si už nič nepamätá. Pri dopravnej nehode utrpel zlomeninu pravej stehrovej kosti, pomliaždenie pľúc, otras mozgu, zranenie sleziny, modriny na tele a tržnú ranu na hlave. Všetky zranenia uvedené v správe. Prvýkrát bol hospitalizovaný vo Fakultnej nemocnici v F. desať dní až dva týždne. Mal fixovanú nohu jeden mesiac až šesť týždňov a vôbec nemohol chodiť. V čase nehody bol študentom vysokej školy. Liečenie úrazu bolo ukončené asi tri týždne po poslednej operácii. V marci XXXX mu vybrali cudzie telesá z nohy a následne sa liečil asi jeden mesiac. Potom bol ešte na kúpeľnej liečbe jeden mesiac, ktorá bola ukončená dňa XX.X.XXXX. Napriek úrazu štúdiom neprerušil, pokračoval v ňom. Práceschopný bol od X.X.XXXX do XX.X.XXXX. Po vrátení veci krajským súdom uviedol, že zotrváva na svojich doterajších výpovediach, nechce ich zmeniť ani doplniť.

Svedok H. E. na hlavnom pojednávaní uviedol, že si pamätá, že išla oproti nemu motorka a počul náraz. Detaily si nepamätá lebo to bolo dávnejšie. Nepamätá si či išlo pred ním auto. Motorku videl pred sebou a nevie či niečo predbiehala. Po prečítaní výpovede z prípravného konania uviedol, že bolo to tak ako hovoril u vyšetrovateľa. Vtedy si to ešte pamätal. Červené auto bolo po pravej strane, na vedľajšej ceste, možno išlo z baraku či z dvora. Nevie presne. Viedol bledohnedé auto a po nehode zostal stáť v zákrute, na zastávke.

Svedok O.. E. P. na hlavnom pojednávaní uviedol, že išiel z práce smerom A. - Č., ako je firma A. a cintorín sa za neho zaradil motorkár. Dával pozor čo robí. Stále išiel za ním, lebo oproti išli autá. Ako autá prestali ísť, vyhodil smerovku, predišiel ho a zaradil sa pred neho. Zas išli autá a tak sa to zopakovalo možno ešte jedenkrát. Ako prešli železničným priecestím, tak došlo k zrážke osobného auta a motorky. Prvýkrát zaregistroval C., keď bol 100 až 150 metrov od nej. Stála križom cez cestu. V čase zrážky bol v kolóne prvý motorkár, potom jedno, dve autá a potom bol on sám. V čase zrážky išiel motorkár vpredu, zaradil sa pred auto, ktoré išlo pred ním. Maximálne išlo pred ním jedno - dve autá. Videl iba to, že C. bola križom cez cestu, motocykel bol už naklopený na cestu a samotný náraz. Trvalo to stotinu sekundy. Bolo to rýchle. Autá idúce pred ním zastavili asi 50 metrov od miesta zrážky. V čase nehody bol vo vozidle sám. Sám volal záchranku. Videl náraz. C. bola križom cez cestu, akoby sa otáčala smerom na F.. Videl to ešte pred nárazom. Náraz bol na zadnú časť auta. Prvýkrát videl C. v polohe cez cestu, v oboch jazdných pruhoch vozovky. Nevie či bola v pohybe, bola naprieč cez cestu, viac na F. v oboch jazdných pruhoch. Videl, ako stála a ako začala vychádzať na cestu. Kolóna motorových vozidiel sa pohybovala rýchlosťou 50-55 km/hod. a postupne prechádzal autá. Po prejení aut idúcich oproti ho predišiel auto idúce za ním. Stále išiel za ním a až potom, až ako je cintorín, keď nešli autá oproti tak ho predišiel. Potom ešte predišiel jedno až dve autá. Po nehode zostal na pravej strane vozovky, vytočil číslo 112 a kráčal k nemu. Záchranka prišla za 13 až 15 minút. Prvý prišli hasiči, potom polícia a napokon aj záchranka. Krátko pred zrážkou tri - štyri sekundy motocyklista nepredchádzal iné vozidlo. Po prejení železničného priecestia prvýkrát videl vozidlo obžalovaného v esičku ako sa ide dole. Videl, že je naprieč vozovky, viac smerom na F., akoby sa otáčalo.

Svedkyňa C. A. na hlavnom pojednávaní uviedla, že išla so synom na prechádzku, odomykala bránu a videla, že prechádzala motorka, ktorá sa zaradila do pravého jazdného pruhu. Ešte si pomyslela: „kam letí, narazí“ a v tom momente počula náraz. Vyšla z brány, videla, že vystúpil pán E. z auta. Vybehla aj jeho žena a hneď jej hovoril, aby volala 112, ale pán, ktorý stál pri jej bráne už kričal, že volal 112. Už potom išla s malým preč na ihrisko. Vzdialenosť od jej brány k miestu zrážky je asi 40-45 metrov od ich brány. Býva tretí dom od obžalovaného. Po náraze stálo vozidlo obžalovaného v strede až v ľavej polovici jazdného pruhu smerom na F.. Motocyklista narazil do zadnej časti vozidla, na strane vodiča.

Znalec z odboru dopravy O.. D. R., na hlavnom pojednávaní uviedol, že z technického hľadiska príčinou vzniku tejto dopravnej nehody bol vjazd vozidla C. do vozovky z pravej strany a otáčanie sa vozidla na vozovke. V priamej príčinnej súvislosti so vznikom nehody bola rýchlosť motocykla. Motocyklista v čase reakcie jazdil rýchlosťou 87 až 96 km/hod. a nachádzal sa vo vzdialenosti 59,0 až 65,2 metra pred miestom zrážky. Motocyklista prechádzal cez železničné priecestie vo vzdialenosti 97,0 až 107,2 metra pred miestom zrážky rýchlosťou 74 až 82 km/hod. a zrýchľoval. Vzhľadom na zameranie zákruty mal

možnosť vidieť vozidlo C.. Na vybočenie tohto vozidla, resp. na jeho polohu reagoval včas. Reagoval brzdením, následne padol z motocykla na ľavý bok, kedy jednak brzdením a jednak trením sa zbrzdil na rýchlosť pohybu na 65 až 72 km/hod., ktorou predným kolesom narazil do zadnej časti ľavého boku Dácie. Motocyklista mal možnosť zabrániť zrážke pri rýchlosti 73 až 81 km/hod. a vhodnom konaní účastníkov nehody. Vtedy motocyklista bez toho že by spadol, bol by zastavil pred miestom nárazu do C.. Pri rýchlosti 80 až 88

km/hod. pri brzdení, bez toho, že by spadol, by prešiel za vozidlom C.. C. nevytvorila motocyklistovi prekážku náhlu, lebo pri rýchlosti 50 km/hod. by bezpečne zastavil pred miestom zrážky vo vzdialenosti 31,5 m, pri vhodnom konaní účastníkov nehody, bez toho, že by motocyklista spadol. Vykonanie rekonštrukcie by neprineslo nič nové z technického hľadiska, lebo ak sa posunie vozidlo C. na kraj vozovky, ako bolo uvádzané na hlavnom pojednávaní, krížom cez jazdný pruh, v podstate sa len skrátí čas pohybu po miesto stretu. Miesto stretu je jednoznačne dané, je zamerané. Z toho vidieť, že motocyklista reagoval už na stojace vozidlo, ktoré stálo prednou časťou do vozovky. Na strane 21 znaleckého posudku je zobrazená poloha vozidla C. na pravej strane vozovky v čase reakcie motorky a z toho vyplýva, že reagoval včas. Motocyklista reagoval, keď bolo vozidlo natočené šikmo vľavo, teda keď vykonávalo úkon otáčania. Ak by vozidlo stálo na vozovke v smere svojej jazdy, tak by k zrážke nedošlo, lebo motocyklista v čase nárazu nachádzal vo vzdialenosti 2,8 metra od okraja vozovky. Šírka vozidla C. je 1,7 metra. To znamená, že s odstupom 1,1 metra by obišiel vozidlo, ak by stálo na okraji vozovky. Za tohto priebehu nehodového deja by motocyklista do vozidla nenarazil. Obžalovaný mohol vidieť motocyklistu pri natočení vozidla. Pri pohľade vľavo mal možnosť vidieť prichádzajúci motocykel. Analýza pohybu vozidla zn. C. je popísaná podľa pôvodných výpovedí. To znamená, že vozidlo stálo na pravom okraji vozovky, vybočilo vľavo s úmyslom otáčať sa. S technického hľadiska jeho technika jazdy nebola správna, pretože svojim konaním ohrozil za sebou idúce vozidlo. Ak by motocykel išiel povolenou rýchlosťou tak by vozidlo C. prešlo miestom stredu ešte skôr, ako by tam došiel motocykel. Keď sa vodič C. začal otáčať mal možnosť motocyklistu za sebou vidieť. Výhľadové pomery v mieste nehody sú dobré. Rýchlosť motocykla rozpoznať nemohol. V čase nárazu motorka ležala na vozovke na ľavom boku a predným kolesom, ktoré bolo natočené, narazila do zadnej nápravy vozidla, to znamená aj do zadného kolesa. O pohybe motorky nie sú pochybnosti. Po vrátení vecí krajským súdom uviedol, že plne zotrváva na záveroch svojho znaleckého posudku, nakoľko nie sú mu známe žiadne také nové okolnosti, ktoré by mali vplyv na zmenu týchto záverov. Čo sa týka príčin vzniku dopravnej nehody, je stanovenie príčin otázkou právneho posúdenia. Z technického hľadiska príčina vzniku dopravnej nehody je uvedená na strane 27 znaleckého posudku. Z technického hľadiska príčinou dopravnej nehody bol vjazd vozidla Dacia do vozovky a jeho otáčanie sa, čím ohrozil vodiča motocykla jazdiaceho za nej. V priamej príčinnej súvislosti s nehodou bola aj rýchlosť motocyklistu, ktorá bola 91,8 km/hod. v obci s maximálne dovolenou rýchlosťou 50 km/hod., pričom pri rýchlosti 50 km/hod. by k nehode nedošlo za rovnakého priebehu nehodového deja. Pri rýchlosti jazdy motocyklistu, akou jazdil, motocyklista reagoval na prekážku správnym spôsobom, to znamená brzdením. To, že následne spadol na vozovku, či už úmyselne alebo v dôsledku straty stability, by neposudzoval, pretože aj keby zostal na motorke sedieť k nárazu by došlo. To, že spadol na vozovku, nič na priebehu dopravnej nehody nezmení, pri tých podmienkach aké boli. K nárazu motocykla po jeho páde došlo do oblasti zadného kolesa, preto je predpoklad, že ak by sa motocykel pohyboval a nespadol by, tak by narazil do zadnej časti vozidla. Bolo to vozidlo typu combi, to znamená, že tam nie je predpoklad, že by motocyklista preletel cez zadnú časť vozidla, tak že pravdepodobne by po náraze narazil do boku vozidla. Vznik zranení pri nehode je otázka len náhod. Nedá sa povedať, že dva rovnaké nárazy zanechajú dve rovnaké zranenia. Vozidlo, keď sa začalo otáčať, tak vodič pri pohľade dozadu, mal možnosť vidieť prichádzajúce vozidlá. Je to otázka právneho posúdenia, či za daných okolností mal úkon otáčania začať, či mal predpokladať že vozidlo jazdí rýchlosťou maximálne dovolenou, respektíve či jazdí rýchlosťou vyššou. Toto je z technického hľadiska príčina vzniku nehody zo strany vodiča vozidla. Čo sa týka

motocyklistu, tam je to jednoduchšie, pretože on jazdil rýchlosťou výrazne presahujúcou maximálne dovolenú rýchlosť v obci. Toto je z hľadiska motocyklistu príčina vzniku nehody. Predpokladá, že v protismere nič nejazdilo, preto obžalovaný v protismere nikoho ohroziť pri otáčaní nemohol. Čo sa týka ostatných vozidiel jazdiacich v smere jazdy motocyklistu, to závisí výlučne od rýchlosti ich jazdy, lebo pri dodržaní maximálnej rýchlosti by nedošlo ich ohrozeniu a ani obmedzeniu. Ak by tieto vozidlá jazdili rýchlosťou vyššou ako je dovolená, tak by boli tieto vozidlá ohrozené respektíve obmedzené

porovnateľne ako motocyklista. Neprináleží mu hodnotiť, ktorá príčina vzniku dopravnej nehody sa akou mierou podieľala na jej vzniku. Môže konštatovať, že vodič sa otáčal a tým došlo k ohrozeniu za ním jazdiacich vozidiel. Na druhej strane motocyklista prekročil maximálne dovolenú rýchlosť. Ostáva otázkou právneho posúdenia, ktoré s porušením je dôležitejšie, respektíve závažnejšie. Musia porušiť povinnosť obaja, lebo ak by svoju povinnosť porušil len jeden, tak by k nehode nedošlo. Určenie miery porušenia povinnosti je otázkou právneho posúdenia, ktorú mu nenáleží hodnotiť. Je len otázkou právneho hodnotenia čo je väčšie porušenie, či otáčanie sa alebo prekročenie maximálne povolenej rýchlosti. Obžalovaný hovoril o tom, čo sa dá považovať za otáčanie. Potreboval ísť smerom na Nitru, pričom bol otočený druhým smerom, preto to pre neho vyzeralo ako otáčanie sa. Pokiaľ by to malo byť ako odbočovanie vľavo, tam tie podmienky z technického hľadiska sú úplne rovnaké. To znamená, že nesmie ohroziť ani obmedziť iné vozidlá. Z technického hľadiska je jedno či sa otáčal, alebo odbočoval mimo vozovku na mostík. Vozidlá, ktoré jazdili za motocyklistom, tak ako je uvedené na strane 27 znaleckého posudku, išli podstatne pomalšie ako išiel motocyklista. Pri rýchlosti jazdy motocyklistu 50km/hod. a zhodnom konaní ako počas nehodového deja, by mal možnosť zastaviť pred miestom zrážky. To znamená, že ak vozidlá idúce za ním jazdili pomalšie, tak mali čas reagovať na otáčajúce sa vozidlo značky C. zastavením. Motocyklista vzhľadom k rýchlosti jeho jazdy, napriek tomu, že reagoval včas, už vzhľadom k rýchlosti jazdy nemohol zastaviť. Preto je rýchlosť jeho jazdy v priamej príčinnej súvislosti so vznikom tejto nehody. Ak by motocyklista dodržal povolenú rýchlosť, tak vozidlo C. by opustilo pravý jazdný pruh, keď by sa motocyklista nachádzal vo vzdialenosti 31,5 metra pred miestom stredu. To znamená, že vozidlo C. by opustilo jazdný pruh, kým by motocykel prišiel k miestu stretu. Keď sa začalo vozidlo otáčať, tak vodič mal možnosť pri pohľade dozadu vidieť vozidlá prichádzajúce zozadu. To znamená, že mal možnosť tieto vozidlá vidieť. Motocykel sa tam nachádzal tak a aj ten. Vo vzdialenosti 100 - 200 metrov od miesta, kde obžalovaný stál s vozidlom mimo vozovky, je odbočka doľava, to znamená, že teoreticky sa tam mohol odbočiť. Technicky sa mohol otočiť aj na vozovke. Miesto nehody nebolo v križovatke, aj obžalovaný a aj poškodený boli na jednej vozovke. Vozidlo, ktoré viedol obžalovaný vychádzalo z miesta ležiaceho mimo vozovku. Zadokumentované je miesto zrážky a aj začiatok brzdnej stopy motocykla, preto môže uviesť, že ak by motocyklista reagoval v tom mieste ako počas nehodového deja a jazdil by rýchlosťou 50 km/ hod., tak by zastavil pred miestom nárazu. Vodič vychádzajúci z miesta mimo vozovky nesmie ohroziť ani obmedziť vozidlá idúce za ním a k tomu v danom prípade došlo. Je zadokumentovaná stopa po motocykli a to šmyková stopa, kde začal motocykel brzdiť a tá je 4,1 metra od ľavého okraja vozovky. Keď zoberieme šírku vozovky, ktorej stred je 3,1 metra od okraja vozovky, to znamená, že motocykel jazdil približne jeden meter od stredovej čiary vo svojom jazdnom pruhu. K otázke, či motocykel predchádzal iné vozidlo sa vyjadriť nevedel, na to nemal žiadne technické podklady. Je technický rozdiel medzi otáčaním a medzi odbočovaním. Ak vykonával odbočovanie a nie otáčanie aj v tom prípade to môže posúdiť len orgán činný v trestnom konaní. Nemôže sa vyjadrovať k paragrafom. Je rozdiel medzi odbočovaním

a otáčaním a je aj rozdiel v spôsobe jazdy pred odbočovaním. Pri pohľade do spätného zrkadla nemá možnosť vodič rozpoznať rýchlosť jazdy. Je tu výpoveď svedka vodiča, ktorý jazdil za motorkou a podľa jeho výpovede motorkár nikoho nepredchádzal. O.. P., ktorý jazdil za motorkou, nehovoril nič o tom, že by motorkár niekoho predchádzal. Pri pohľade do spätného zrkadla nemá vodič možnosť určiť rýchlosť jazdy vozidla, má možnosť vidieť, že vozidlá idú za ním, ale z technického hľadiska nie je možné rozpoznať ich rýchlosť.

Znalec z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia traumatológie, E.. H. P., na hlavnom pojednávaní uviedol, že vypracoval znalecký posudok, ktorý je v znaleckom denníku zapísaný pod číslom W./XXXX. Mechanizmus vzniku zranení popísal v znaleckom posudku v bode 3/. Pri danej dopravnej nehode E. C. dňa X.X.XXXX utrpel poranenia a to polytraumu, otras mozgu, pomliaždenie pľúc obojstranne, dislokovanú zlomeninu pravej stehnovej kosti, pomliaždenia a odierky oboch dolných končatín, pomliaždenie a viacpočetné trhliny na slezine, pomliaždenie a odierku na tvári v čelovej oblasti vpravo a lícovej oblasti vľavo, tržnú ranu v príočnicovej oblasti vľavo, adaptačnú poruchu a post traumatickú stresovú poruchu tak ako je popísané v lekárskejších správach. Zranenie kolena, ktoré poškodený uvádzal, vzniklo skôr, ešte pred nehodou. Minimálne dve z týchto zranení boli ťažké zranenia, ktorých doba liečenia je minimálne tri mesiace až jeden rok. Charakter zranení poškodeného naozaj zodpovedal mechanizmu vzniku ako uviedol poškodený. Poškodený uviedol, že nakoľko chcel zabrániť stretu motocykla s osobným autom, položil asi v 60 km rýchlosti na zem motocykel, šmykal sa po vozovke a následne k stretu s osobným motorovým vozidlom. Tieto zranenia mohli vzniknúť tak, že už pri páde mohlo dôjsť k odierkam a pomliaždeniu. Pri páde mu mohla motorka privrznúť nohu a rovnako mu

mohla zlomiť stehennú kosť a mohlo dôjsť aj úderu hlavy o vozovku. Pokiaľ mal poškodený na hlave prilbu, ako udával, nemuselo byť na tvári okrem drobných poranení nič, ale prenesením sily na vnútornú časť hlavy, mozog, mohlo dôjsť k otrasu mozgu. Otras mozgu bol popísaný ako stredne silný. Pri strete by vysvetľovalo vznik ostatných poranení, hlavne pomliaždenie pľúc, prenesením deceleračnej sily na povrch hrudníka a aj brucha. To znamená, že mohlo dôjsť poraneniu sleziny. Poranenie sleziny bolo dokázané aj CT vyšetrením. V čase, keď vypracoval znalecký posudok, nemal k dispozícii znalecký posudok znalca z odboru dopravy. Je rozdiel zranení, ktoré vzniknú pri zrážke v rýchlosti 50 km/hod. a 80-90 km/hod. Je rozdiel v rozsahu a charakteere poranení. Pri nižšej rýchlosti býva často rozsah poranení menší, ale nie je vylúčené, že poranenia nevzniknú pri menšej rýchlosti. Nadá sa určiť hranica pri akej rýchlosti zranenia vzniknú, záleží tom aké tam boli okolnosti. V čase vypracovania znaleckého posudku bol poškodený ešte stále práceneschopný. Dá sa predpokladať, že charakter tých zranení, ktoré utrpel je doba ich liečenia rôzna, pohybuje sa v rozmedzí tri mesiace až jeden rok. Na slezine boli viacpočetné trhliny, ktoré sa mohli liečiť aj šesť mesiacov. Môžu nastať aj komplikácie, ktoré liečenie ešte predĺžia. Utrpel otras mozgu, kde pri strednom stupni je doba liečenia maximálne desať dní. Zlomenina stehennej kosti sa pri operačnom zákroku lieči približne šesť mesiacov. Po operačnom zákroku nesmie pacient vôbec tri mesiace chodiť. Chodí o barliach, nasleduje rehabilitácia a odstránenie kovového materiálu. To trvá približne jeden rok. Zo znaleckej praxe môže povedať, že tým, že poškodený položil motocykel na vozovku, došlo k postupnej decelerácii, teda k spomaľovaniu rýchlosti, ktorou došlo k nárazu. Pokiaľ by v plnej rýchlosti alebo v rýchlosti, ktorou sa v tej dobe pohyboval, čo udával, že bolo 60 km/hod. a došlo by k priamemu stretu s motorovým vozidlom, tak by tie zranenia podľa jeho názoru boli ďaleko väčšieho rozsahu, ako keď došlo k postupnému spomaľovaniu trením o cestu. Došlo by

k náhle decelerácii a mohlo by dôjsť poškodeniu vnútorných orgánov a aj rozsah zlomenín by bol omnoho väčší. Reálne ohrozovalo život poškodeného poškodenie sleziny. Aj zlomenina stehennej kosti prináša so sebou riziká, ktoré ohrozujú poškodeného na živote, napríklad embolizácia. Bezprostredne na živote ho ohrozovalo zranenie sleziny, pretože pod obalom sleziny mal zakrvácanie, boli tam trhliny a ohrozovalo ho tým, že ak by praskol ten obal sleziny, tak vykrvácal do dutiny brušnej. Rozsah tých trhlín bol taký veľký, že ak by k tomu došlo, tak by nestačili s ním prísť ani na sálu, preto bol sledovaný na oddelení anestézy a intenzívnej medicíny. Pomliaždenie pľúc je zranenie, ktoré pri väčšom rozsahu ohrozuje pacienta na živote tým, že sa môže vyvinúť respiračný distres syndróm, kedy dôjde k zlyhaniu pľúc a k zlyhaniu dýchania, lebo kapacita pľúc nie je schopná dýchania. Toto poranenie poškodeného však nebolo takého rozsahu, že by ho bezprostredne ohrozilo na živote. Pomliaždenie pľúc nebolo takého rozsahu, že by ho bezprostredne ohrozovalo na živote. Pomliaždenie pľúc tam bolo a toto sa považuje za ťažké poranenie. Poškodeného vyšetruval v čase, keď bol už nebol hospitalizovaný, ale bol stále práceneschopný. Poškodený bol v Národnom rehabilitačnom centre v Kováčovej hospitalizovaný kvôli polytraume, pretože oni neliečia bežné úrazy ako je zlomenina stehennej kosti. Bol dlhodobo práceneschopný a tieto zranenia mali vplyv na celkový stav pacienta aj čo sa týka svalstva a svalovej sily aj hybnosti, tak preto pri takýchto rozsiahlych poraneniach žiadajú Národné rehabilitačné centrum v Kováčovej o prevzatie pacienta do starostlivosti, lebo sa má jednať o intenzívnu rehabilitáciu. Je to mladý chlapec, aby bol návrat k bežnému životu rýchlejší. Zo záverov znaleckého posudku, ktorý bol prečítaný na hlavnom pojednávaní dňa 11.11.2010 vyplynulo, že tieto zranenia si vyžiadali odborné lekárske ošetrovanie hospitalizáciu a operačný zákrok na traumatologickom oddelení Fakultnej nemocnice v F. a hospitalizáciu v F. S. B. v P.. Poškodený v súvislosti s týmito zraneniami, vzhľadom na ich závažnosť, bol obmedzený v bežnom spôsobe života tým, že bol hospitalizovaný, trpel nevoľnosťou, závratmi a bolesťou hlavy, pocitom dychovej nedostatočnosti, bolesťami hrudníka. V súvislosti s dislokovanou zlomeninou diafýzy pravej stehennej kosti trpel bolesťou, mal obmedzenú chôdzu za pomoci dvoch nemeckých barlí, bez zaťažovania končatiny najmenej tri mesiace. Bol limitovaný pri bežných denných činnostiach ako sú osobná hygiena, obliekanie, obúvanie, nastupovanie do verejných dopravných prostriedkov ale aj osobného motorového vozidla. Liečba bola časovo náročná a bol odkázaný na pomoc iných osôb. V súvislosti so zranením sleziny musel upraviť stravovací režim. Z lekárskeho hľadiska ide o úraz ťažký, s predpokladanou dobou liečenia až do jedného roka.

Súd na základe vykonaného dokazovania, aj po jeho doplnení tak ako to nariadil Krajský súd v F., mal preukázať, že sa skutok stal tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a že ho spáchal obžalovaný. Obžalovaný na svoju obranu uviedol, že sa otáčal na vozovke tak, že vyhodil smerovku a chcel odbočiť k susedovi na mostík a následne cúvnuť späť na vozovku. Za sebou videl dve autá. Jedno bolo vzdialené

240 metrov a druhé bolo vzdialené 150 metrov. Iné vozidlá na ceste neboli. Začal odbočovať vľavo, pričom dal prednosť autu idúcemu oproti nemu a potom odbočil na mostík k susedovi pred bránu. Ako sa dostal na stred cesty, keď mal vozidlo na prerušovanej čiare, zacítil náraz a otočilo ho o viac ako 90 stupňov. Po vystúpení z vozidla zistil, že do neho narazila motorka. Táto obrana obžalovaného nie je v súlade z vykonanými dôkazmi. Z výpovedí svedkov H. E. a O.. E. P. mal súd preukázané, že v čase dopravnej nehody išli v kolóne za sebou nielen osobné motorové vozidlá ale aj motocykel, ktorý viedol poškodený E. C..

Svedok O.. E. P. popísal pohyb motocykla na vozovke a spôsob predchádzania pred ním idúcich motorových vozidiel. Svedok H. E. uviedol, že motocykel sa zaradil pred neho. Obžalovaný nereagoval na túto situáciu na vozovke, i keď podľa vyjadrenia znalca z oboru dopravy O.. D. R. mal možnosť v spätnom zrkadle vidieť za ním idúce motorové vozidlá, teda aj poškodeného E. C. na motocykli. Sám túto skutočnosť priznal, keď uviedol, že po prejení vozidla, ktoré išlo oproti nemu sa už nepresvedčil o tom aká je situácia na vozovke za ním. Spoliehal sa na to, že sa nezmenila a vošiel s vozidlom do vozovky, pričom došlo k zrážke s motocyklom. Zo znaleckého posudku znalca z odboru dopravy O.. D. R. ako aj z jeho výpovede vyplýva, že poškodený E. C. prekročil najvyššiu povolenú rýchlosť v obci. Podľa vyjadrenia znalca je na orgánoch činných v trestnom konaní, aby posúdili, ktorý z vodičov nesie väčšiu mieru zavinenia na vzniku dopravnej nehody.

Súd na základe vykonaných dôkazov mal preukázané, že len samotná skutočnosť, že poškodený E. C. prekročil najvyššiu povolenú rýchlosť v obci nebola príčinou tejto dopravnej nehody. Ak by sa obžalovaný plne venoval vedeniu vozidla a sledoval by situáciu v cestnej premávke, tak by neprehliadol po vozovke idúci motocykel, ktorý mal možnosť v spätnom zrkadle vidieť, dal by mu prednosť v jazde a až potom by ukončil otáčanie na vozovke, alebo odbočovanie mimo miesta vozovky so svojim vozidlom. Okrem toho bol povinný dbať na zvýšenú opatrnosť, pretože vychádzal z miesta mimo vozovky a vykonával otáčanie sa na vozovke, prípadne odbočovanie doľava mimo vozovku. V dôsledku porušenia povinností, ktoré obžalovanému stanovuje ako vodičovi zákon číslo 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, ako aj v dôsledku neprimeranej rýchlosti motocykla došlo k zrážke medzi vozidlom, ktoré viedol obžalovaný a motocyklom, ktorý viedol poškodený. Obžalovaný ako vodič osobného motorového vozidla porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. j/, podľa ktorých bol ako vodič povinný plne sa venovať vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke a nesmel prekážať v jazde rýchlejšie idúcim vozidlám a obmedzovať plynulosť cestnej premávky. Porušil aj ustanovenie § 21 ods. 1 tohto zákona, podľa ktorého pri vchádzaní na cestu z miesta mimo cesty, z poľnej cesty, z lesnej cesty, z cestičky pre cyklistov, z obytnej zóny alebo z pešej zóny vodič je povinný dať prednosť v jazde vozidlu idúcemu po ceste. Podľa § 19 ods. 1 a § 22 ods. 1 tohto zákona vodič pri odbočovaní a pri otáčaní nesmie ohroziť vodiča idúceho za ním. Vodič je povinný pri odbočovaní a otáčaní dbať na zvýšenú opatrnosť. Na základe týchto zistení mal súd preukázané, že poškodený porušil povinnosť, ktorú mu ukladá ako vodičovi ustanovenie § 16 ods. 4 zákona číslo 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, podľa ktorého vodič smie v obci jazdiť rýchlosťou najviac 50 km/hod., no tiež mal preukázané, že obžalovaný porušil všetky vyššie uvedené ustanovenia tohto zákona. V prípade, že by nedošlo k porušeniu viacerých ustanovení zákona o cestnej premávke obžalovaným, tak by nedošlo ani k dopravnej nehode. Samotné prekročenie rýchlosti jazdy v obci poškodeným, by na základe dopravnej situácie, ktorá pred nehodou bola, tak ako ju opísali vo svojich výpovediach svedkovia, nebola viedla k dopravnej nehode.

Následkom zrážky, ktorú zaviniel obžalovaný porušením vyššie citovaných ustanovení zákona číslo 8/2009 o cestnej premávke, utrpel poškodený E. C. závažné zranenia a to otras mozgu, pomliaždenie pľúc obojstranne, dislokovanú zlomeninu diafýzy pravej stehnovej kosti, pomliaždenia a odierky oboch dolných končatín, pomliaždenie a viacpočetné trhliny na slezine, pomliaždenie a odierku na tvári v čelovej oblasti vpravo a lícovej oblasti vľavo, tržnú ranu v príočnicovej oblasti vľavo, adaptačnú poruchu a post traumatickú stresovú poruchu,

dôsledku ktorých sa liečil a bol práceneschopný od X.X.XXXX do XX.X.XXXX. Toto zranenie poškodeného súd považoval za ťažkú ujmu na zdraví, pretože došlo k poškodeniu dôležitého orgánu a to pľúc obojstranne, k viacpočetným trhlinám na slezine a k zlomenine pravej stehnovej kosti. Vážna porucha zdravia trvala u poškodeného dlhší čas a to počas hospitalizácie vo M. nemocnici v F. ale aj po prepustení do domáceho liečenia. Poškodený bol bezprostredne ohrozený na živote v dôsledku viacpočetných trhlín na slezine, ktoré spôsobili zakrvácanie pod obal sleziny a ak by praskol obal sleziny, tak by vykrvácal do dutiny brušnej. Poškodeného ohrozovala na živote aj zlomenina stehnovej

kosti, v dôsledku ktorej mohlo dôjsť k embolizácii. Obmedzenie poškodeného spočívalo v tom, že sa musel podrobiť chirurgickému zákroku, musel byť hospitalizovaný, musel dodržiavať kľudový režim a mal obmedzený pohyb, pretože pravú nohu nesmel dlhšie zaťažovať. Pri chôdzi musel používať barle a bol odkázaný na pomoc inej osoby pri bežných denných činnostiach ako sú osobná hygiena, obliekanie, obúvanie, nastupovanie do verejných dopravných prostriedkov ale aj osobného motorového vozidla. V súvislosti so zranením sleziny musel upraviť stravovací režim.

Súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, pretože mal preukázané, že inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví. Súd pri právnej kvalifikácii skutku prihliadol aj na porušenie pravidiel v cestnej premávke zo strany poškodeného, ktorý ako vodič motocykla prekročil najvyššie povolenú rýchlosť v obci, čím sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti v cestnej premávke.

Obžalovaný O. E. v mieste trvalého bydliska má dobrú povesť, pre priestupok nebol postihnutý a ani oznámený. Z miesta pracoviska je hodnotený kladne, svoje služobné povinnosti si plní zodpovedne. Súdne trestaný bol doposiaľ nebol. V karte vodiča má jeden záznam pre priestupok proti bezpečnosti a plynulosti v cestnej premávke.

Súd pri rozhodovaní o výmere a druhu trestu sa spravoval ustanovením § 34 Trestného zákona, ktorý upravuje zásady ukladania trestov. Zistil a prihliadol na poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j/, n/ Trestného zákona, spočívajúce v tom, že obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život a napomáhal pri objasňovaní trestného činu príslušným orgánom. Súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Po zvážení všetkých okolností prípadu, s prihliadnutím na následok konania obžalovaného, mu súd uložil peňažný trest vo výmere 800,-eur. Pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu stanovil trest odňatia slobody v trvaní 3(tri) mesiace. Súd neuložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, vzhľadom na okolnosti a priebeh dopravnej nehody.

Súd poškodených E. C. a E. C. s ich nárokom na náhradu škody odkázal na konanie vo veciach občianskoprávných, pretože nárok na náhradu škody si uplatnili riadne a včas, ale nepredložili doklady potrebné na rozhodnutie o výške škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého
do 15(pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku.

rozsudku smeruje,

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.